

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

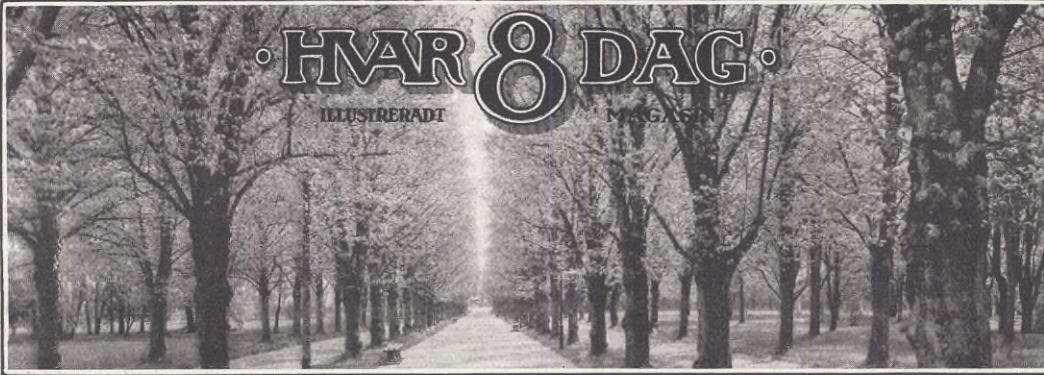
This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

• HVAR 8 DAG •

ILLUSTRERADT

MAGASIN

VÅRBILD FRÅN STADSTRÄD GÅRDEN I GEFLE. — FOTO. REIMERS, GEFLE

19:DE ÅRG.

DEN 28 APRIL 1918

N:o 30

Foto. E. Finn, Uppsala.

Kirché: Bengt Sjöversparre

Herman Lundborg.

En af märkesmännen på den rasbiologiska forskningsens område, docenten med. d:r Herman Lundborg i Uppsala fyllde den 7 april 50 år.

Herman Bernhard Lundborg är född i Väse socken af Värmlands län den 7 april 1868 samt son till majoren vid väg- och vattenbyggnadskåren Herman Emanuel Lundborg och hans maka Maria Vilhelmina Löhman. Den släkt Lundborg han tillhör — det finnes som bekant flera med det namnet — leder sitt ursprung från Valbo socken i Gäfleborgs län, hvarest stamfadern Erik Persson var född år 1749 i Alborga by. Efter några år flyttade denne med föräldrarna till byn Lund i samma socken och antog i sinou tid — han afled år 1819 som packareälderman i Gäfle — namnet Lundborg, som han bildat efter de båda byarna Lund och Alborga. Sin skolundervisning åtnjöt Herman Lundborg vid Södra latinläroverket i Stockholm, där han år 1887 aflade mogenhetsexamen, hvarefter han som student kom till Uppsala, där han ägnade sig åt medicinska studier, hvilka han fortsatte vid Karolinska institutet, där han år 1895 aflade med. kandidatexamen, och i Lund, där han år 1891 vardt med. licentiat och följande år promoverades till med. doktor.

Lundborg hade emellertid från början utvidgat sina studieintressen till läkarevetenskapens gränsområden. Läsåret 1892—93 idkade han sålunda morfologiska studier under prof. Leches ledning å Stockholms högskolas zootomiska institution, hvilka satte frukt i en uppsats om utvecklingen af hypofys körteln och Saccus vasculosus hos broskfiskar och amfibier. Sina morfologiska studier fortsatte han sedermera år 1897 vid biologiska stationen i Bergen, hvarifrån också föreligger ett resultat i en afhandling rörande de lägre ryggradsdjurens utvecklingshistoria. Det var emellertid först år 1898, som han upptäckte det forskningsområde, på hvilket han skulle blifva den vetenskaplige banbrytaren. Då började han nämligen de genealogiska forskningarna i Listers härad i Blekinge, hvilka, fortsatta åren 1908—13, sammanfattades i hans världsberömda arbete "Medizinisch-biologische Familienforschung innerhalb eines 2232-köpfigen Bauerngeschlechtes in Schweden (Provinz Blekinge)", hvilket i alla tider kommer att intaga en plats bland den rasbiologiska forskningens standardverk — den hittills omfångsrikaste och grundligaste familjeundersökning, som öfver hufvud taget förefinnes. Undersökningen omfattar som titeln angifver en blekingsk bondesläkt med 2232 individer, fördelade på en tidrymd af tvåhundra år, hvilkas släktskapsgrader och egenskaper han med beundransvärd flit och uthållighet undersökt. Det lyckades honom uppvisa, att i denna släkt vissa sjukdomsanlag och hvad som kanske är ännu viktigare vissa tvivelsutan i samband därmed stående sociala mindre-värdigheter och karaktärsfel generation efter generation uppträdde i påfallande talrika fall. Han klaggjorde därmed, hvilken belastning en sådan familj kan utgöra för ett folk. Han påvisade än vidare, hurusom bestämda sjukdomsanlag med orubblig hårdnackethet fortlefva i det fördolda för att under olyckliga sammanstötande omständigheter, som han till stor del klaggjort, plötsligt dyka upp som sjukdom och göra en hel familj olycklig. Han har lämnat det viktiga beviset för, att i denna stora släkt ett flertal sjukliga anlag inom nervsystemet (t. ex. till myoklon epilepsi, paralysis agitans [en förlammings-sjukdom] och dementia præcox [en sinnessjukdom]) nedärfvas oberoende af hvarandra, under det att ärf-

liga anlag till andra nervösa sjukdomstillstånd t. ex. de manisk-depressiva synas fullständigt saknas, så att man alltså icke längre kan tala om nervsystemets sjuklighet eller om anlag för sinnessjukdom såsom om något enhetligt. Genom ett insiktsfullt utnyttjande af den nya mendelska ärfvlighetsforskningens resultat har han lyckats exakt bevisa, att anlaget till den myoclonala epilepsien nedärfvas recessivt (genom frånvaron af en arfaktor, en arfshenhet) enligt de mendelska reglerna. För den förut nämnda sinnessjukdomen dementia præcox har han gjort det åtminstone högst sannolikt, att samma förhållande är rådande. Det behöfver icke framhållas, att fastsländet af denna recessivitet hos anlagen till viktiga nerv- och sinnessjukdomar — d. v. s. af det faktum att ett sådant anlag måste nedärfvas från *båda* föräldrarna för att sjukdomen skall komma till utbrott, medan det blir overksam, när det finnes blott hos den ene af föräldrarna — har den största betydelse för rashygien.

Efter att närmast efter sin doktorsgrads förvärfvande ha förordnats till docent i psykiatri och neurologi vid Uppsala universitet utbytte Lundborg år 1915 på grund af denna stora insats denna docentur mot en docentur i rasbiologi och medicinsk ärfvlighetsforskning. Redan två år tidigare hade han gripit sig an med nya omfattande rasbiologiska undersökningar bland lappar, finnar och svenskar i Nordsverige och Värmland. Han undersökte därvid ej enstaka släkter, utan större folkgrupper, bybefolkningar och nomadiserande lappar. Undersökningarna, som fortsattes, omfatta de sista tre generationerna fulltaliga jämte deras anor, så långt de kunna följas i kyrkböckerna, d. v. s. c:a 200 år tillbaka. Arbetet, som ännu alltjämt pågår, har varit förenadt med de största personliga uppoffringar: långa tider har han på lappens vis lefvat i kåta. De tjänster och den hjälp han därunder i sin egenskap af läkare kunnat bevisa nomaderna har naturligtvis i hög grad underlättat hans forskningsarbete, hvilket nu som förut gäller frågor om disposition till vissa sjukdomar och deras ärfvlighetsgång, om inverkan af olika milieuer på hälsotillståndet samt rasblandningens problem. Med beaktande af undersökningarnes vikt beviljade riksdagen honom år 1916 på k. m:ts förslag ett belopp af 24,000 kr. att lika fördelas på åren 1917—1920 för att sätta honom i stånd att fullfölja denna utomordentligt viktiga undersökning, hvars resultat man med spänning motser.

Förutom i tidskriftsuppsatser har Lundborg i mera allmänfattlig form framlagt resultatet af sina forskningarna äfven för en större allmänhet bl. a. i den lilla intressanta broschyren "Rasbiologi och rashygien. Små populärvetenskapliga skisser", hvilken är i hög grad förtjänt af allmänhetens uppmärksamhet.

Sverige har i förhållande till sin folkmängd frambragt kanske flera framstående naturforskare än något annat land. Särskildt har Sverige på sista tiden ryckt fram i första ledet på den moderna ärfvlighetsforskningens område. Bredvid Nilsson-Ehle intager här Herman Lundborg främsta rummet. Det är ägnadt att väcka förvåning, att vi icke redan för länge sedan haft glädjen hälsa dessa båda i Nobelpristagarnas led. Förmodligen står detta i sammanhang med någon formalistisk tolkning af de kortfattade ordalagen i Alfred Nobels testamente. Ingen tviflar på att om den store donatorn lefvat och afgörandet berott på honom själf, båda kommit i åtnjutande af denna samtidens åtminstone i ekonomiskt hänseende största vetenskapliga uppmuntran.

VATTENFALLET.

FÖR H. B. D. AF **GUNNAR HEDE.**

DET VAR REDAN MÖRKKT, när Jon nämndeman och fördrängen kommo till gårds och hejade hästarna utanför vedboden. Färden hade gått raskt, och svetten dröp af de trötta djuren, som frustade och stampade och ville vidare till stallet. De hade slitit ondt hela dagen uppe i häradsallmänningen norr om Roxen, där Jon nämndeman varit och kört ut sin utsynning af ved och timmer, och nu senast hade de dragit två stora vedlass den tvåmils-långa vägen hem.

Jon nämndeman småpratade vid sina hästar för att lugna dem, medan han spände loss skaklarna. När detta var gjort och tömmarna fästs upp, smällde han till högerhästen på länden med handen och hojtade till, så att gammal Lasse blef rädd och guppade upp med baken ett slag, innan han satte i väg i traf till stalldörren med kamraten i hälarerna.

Jon brydde sig inte vidare om hästarna, dem fick fördrängen ta hand om. Han stegade i stället i väg genom trädgården upp mot mangårdsbyggningen, som låg på en liten höjd.

När han kom upp på gårdstrappan, stannade han och sig såg omkring. Nedanför trädgården rann Lillån fram mellan vida hvita fält, som tycktes utan gräns nu i mörkret. Här och där glimtade ljus fram från de tätliggande gårdarna, och vid västra horisonten syntes ett blekt skimmer från Linköping, den gamla staden vid Stångån.

Jon stod och lyssnade ut i mörkret efter ett ljud, som han var van att höra, när han stod här. Ett stycke ned åt Roxen till gjorde Lillån ett språng ut för en meterhög bergvägg, och brusets från fallet ljud som ett stilla, rogifvande sus hit upp. Jon sträckte på sig och drog djupt efter andan, när det välkända ljudet nådde hans öra. Några ögonblick lyssnade han, medan en glimt af ett leende lekte i hans breda, kraftiga ansikte, och sedan steg han in i förstugan.

I samma ögonblick slogs köksdörren upp, och käramor Emma kom ut för att ta emot sin gubbe. De nickade åt hvarann, och käramor tog Jons stora vadmalskappa och hans skinnmössa. Så öppnade hon dörren till storstugan, och Jon steg på.

Han gick rakt fram till den öppna spisen, där en stor björkvedsbrasa brann. Framför brasan stannade han och böjde sig ned för att värma händerna, medan han samtidigt sneglade bort mot bordet för att se, hvad käramor Emma skulle bjuda på till kvällsmat. Han rätade på sig, när pigan i nästa ögonblick kom in med ett par rykande fat, och han lät sig inte trugas till bords, när hon bjöd honom.

Skogsarbetet och den långa hemfärden hade gett aptit, och Jon tog åtandet grundligt. Allt, som skall göras ordentligt, kräver sin tid, och det tog en rundlig stund, innan Jon reste sig från bordet och slog sig ner i sin stora gungstol för att knoga igenom tidningarna. Käramor Emma satte sig midt emot honom med sitt arbete, och stilla, trifsam ro bredde sig öfver det stora rummet och de två gamla människorna.

Den gamla dalklockan i hörnet vid dörren knäppte sakta och högtidligt, och ibland prasslade Jon med sin tidning. Dessa ljud voro de enda, som bröto tystnaden, om det nu kan sägas, att de bröto den. De hörde snarare ihop med den, de gjorde den lefvande och skilde den från den döda, frusna stillheten utanför de trimrade gårdsväggarna.

Lampan, som stod på det stora, runda bordet midt

i rummet, lyste bara upp den närmaste omkretsen. I hörnen och utefter väggarna smög mörkret fram. Men det var inte det hemska, skrämmande mörkret i ett tomt rum eller en höstmörk skog. Det var det mjuka, rogifvande halvmörker, som bara finns i gamla bondstugor, och som de små svaglytsande fotogenlamporna förgäfvos söka drifva på flykten. Där trifvas minnena från de gamla tiderna, och denna skymning är full af röster och tassande steg. Det är många, som lefvat och dött på en sådan här gammal gård, och det är godt för gamla döda gårdsmän att sitta samman i skymningen och tala om det, som fordom var.

Jon läste alltid sin Östgöta Correspondent grundligt, och det drog länge om, innan han var färdig. Till sist lade han dock samman tidningen, tog af glasögonen och harskade sig på ett sätt, som kom käramor Emma att se upp.

— Du mor, ja ha fått spekulant på fallet i Lillåna. Di bjur maj tjuge tusen föret, hva säger du om då? Käramor Emma såg på honom länge, innan hon svarade. Till sist kom det:

— Då kan en fälle inte säje mer än ett om.

— Nänä, nickade Jon och såg fundersam ut.

Det var tyst en lång stund, men så tog käramor Emma till ordet igen:

— Ha du tänkt på, hva far din skulle sagt om te få en fabrik på gårsågera?

— Joo, ja ha allt då'. Han skulle nog inte blitt så värst glar.

Så tego de på nytt länge och väl, tills Jon omsider sade:

— Våran Anners..., sen blef det inte mer, me käramor fyllde i.

— Jaa, hva tror du han skulle säje, som flere gånge tänkt te slute mä stasslifvet å ta gån, fast han tatt studenten å haret bra. Tror du han skulle rose far sin för di tjuge tusna å fabriken?

— Nänä, sa Jon och teg igen.

— Å så finge en allri nån ro, fortsatte han om en stund, här skulle förstas bli arbeterebostäder å en hop mä kärnger å unge å rackertyg, så en finge fälle allri e stunns lugn.

— Joe, sen finge du allt söve medda i fre, småskattade käramor Emma.

— Å så tänk på hvisselpipa, fortfor hon, den skulle tjute å vröle bittin å sent, den skulle en ha te skrämme slag på en jämt, då vore allt trevllitt'.

Jon smålog, men när han på nytt talade, var han mycket allvarlig:

— Å så suset från fallet, du mor, som en ha hört från då en va barn å te nu. Hur skulle en kunne lefve utan då? Då ha ju följt en alle år, då å rakt som en gor vän, å goe vänner ska en vare radder om.

Bägges ögon möttes, och de nickade åt hvarandra.

Om en stund började käramor Emma igen:

— Var du säker på, att all trivsel skulle försvinne från gån, om du sålde fallet. Å trivsla å ju då bäste i väla, då å ju då, som gör, att då å rollit å gödt te lefve.

Så föll tystnaden igen för att om en lång stund brytas af Jon med orden:

— Då låter vi't allt vare då, du mor.

— Vi gör allt då, du far.

*

Nästa dag kom spekulanten åkande till Grimsby för att göra afår, som han trodde. Han var säker på sin sak, ty visst var Jon nämndeman tät, men tjugo.

Forts å sid. 468.

"SIESTA". En af de med högsta utmärkelse, guldmedalj, vid Svenska Fotografernas Förbunds anonyma täflingar belönade fotografierna af HOFFOTOGRAF A. W. RAHMN, MALMÖ. Giftoetvis kunna icke dessa reproduktioner, återgifna under en tryckhastighet af flera tusen ex. i timmen, lämna full rättvisa åt originalfotografierna med deras starkt dämpade och ofta helt försvinnande halftoner. Men de torde dock gifva en möjligast god föreställning om den öfverlägsna konst med hvilken dessa fotografier blifvit framställda. — Bilderna å nästa och å omslagets första sida äro ur samma täflingskollektion.

I anslutning till hoffotografen A. W. Rahmns med Svenska Fotografförbundets högsta utmärkelse belönade bilder hvaraf H. 8. D. härmed ger ett par utomordentligt vackra konstnärliga prof, skriver intendenten vid Göteborgs museums konstafdelning fil. doktor Axel Romdahl följande: "Är fotografien konst? Kan den vara konst: Dessa principfrågor uppställas i vår tid ofta nog och låta ej utan vidare afspisa sig. Svaret kan naturligtvis ges teoretiskt, och jag har en gång sökt formulera det sålunda: ett godt fotografi tages icke af kameran, det är fotografen som tar det. Till sist blir alltså fotografien det objektivaste af allt — beroende af subjektet. Och i den mån subjektet syftar konstnärligt och når sitt syfte är fotografien konst.

Värdefullare än hvarje än så välfunnet teoretiskt svar blir dock de praktiska lösningar som styrka att fotografien kan ledas af konstnärlig vilja och nå konstnärliga resultat. Ett sådant fall ha vi att betrakta i

den kollektion af hoffotografen A. W. Rahmn, Malmö och Lund, som nyligen eröfrat Svenska Fotografförbundets högsta utmärkelse.

Man kan ha olika meningar om huruvida det är inom den plastiska och tecknande riktningen eller inom den måleriska som fotografien bör söka sina konstnärliga verkningar. Hoffotografen Rahmn har valt den senare och har inom densamma vunnit resultat, som måste anses ej blott vackra för ögat utan äfven sunda och naturliga. Man kan af dessa prof att döma vänta sig förträffliga arbeten af hoffotograf Rahmns kamera. Personligen vill jag gärna begagna tillfället att framhålla värdet af att det framträdit en arkitekturfotograf som förstär att fånga det väsentliga i gammal monumentalarkitektur. Vi behöfva ej endast exakta bilder af våra byggnadsverk utan också sådana som talande uttrycka deras värde och vackra kärlek till desamma hos vårt folk.

tusen var ju mycket pengar och borde kunna locka till och med honom.

Han blef mycket väl mottagen och stoppades full med mat, innan han tilläts komma till saken. Och då blef svaret nej till hans stora förvåning. Han trodde, att nej et sades för att höja priset och ökade på till tjugofem tusen, men det hjälpte föga. Han hopade skäl öfver Jon och talade sig både varm och trött, men det enda, han åstadkom, var ett uttryck af leda i bondens ansikte.

Till slut reste Jon sig ur gungstolen och afbröt den andres ordflöde med frågan:

— Vill han gå mä ut på trappan?

Spekulanten följde beredvilligt med och skulle just fortsätta där han slutat inne i stugan, då Jon hejdade honom med att fråga:

— Hör han suset från fallet?

— Javisst! Det hörs ju mycket tydligt.

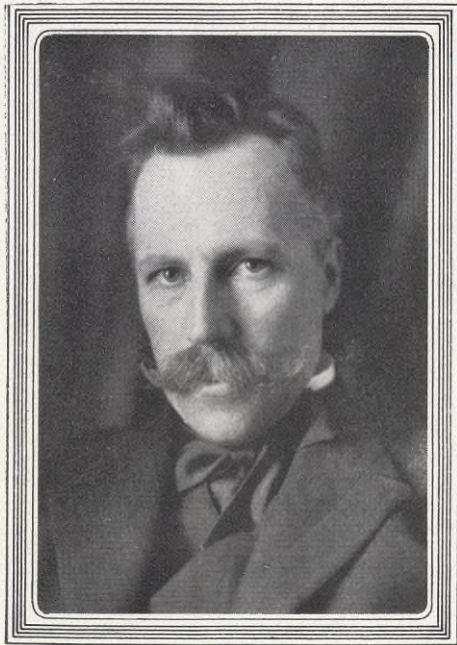
— Ja ä födder mä dä suset i öra, ä mä Guss hjälp ska ja höret, när ja dör. Dä ha följt mäj hele lifvet, ä dä ha följt far ä farfar. I hunnretals är ha dä susi för släkta här på den här gärn, ä inte ska ja bli den, söm tvinger't te slute!

Forts. å sid. 471.

© 1918. H. W. RAHMN, MALMÖ.

FRU HARRIET BOSSE ("Entré"). MED GULDMEDALJ PRISBELÖNAD FOTOGFAFI AF HOFFOTOGRAF A. W. RAHMN, MALMÖ.

MED. D:R POUL BJERRE, STOCKHOLM, den kände läkaren och skriftställaren inom psyko-terapiens vetenskapliga område.

Doktor *Poul Bjerre* afreste söndagen den 14 april till Tyskland för att på inbjudan af det berömda föreläsning sinstitutet Lessinghochschule i Berlin hålla en serie filosofiska och psykologiska föreläsningar under den gemensamma titeln *Tod und Leben*. Inbjudningen är första början till förverkligandet af den plan, hvar till initiativet tagits af tyske skriftställaren *Klaus Albrecht* och som afser att medan kriget ännu pågår börja ett kulturellt samarbete olika länder emellan genom utbyte af föreläsare i oli-

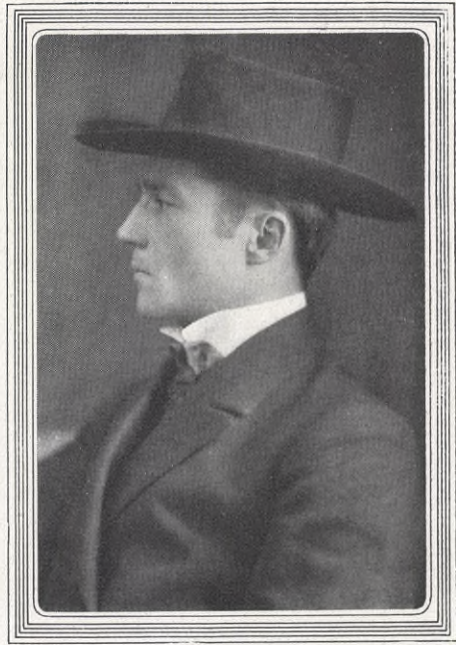

Foto. Karnell, Gbg.

Klische: *Janis Sjöberg*

KOMPOSITÖREN TURE RANGSTRÖM, hvilkens stora *ciss-mollsymfoni* ("*Strindberg in memoriam*") väckt stor och berättigad uppmärksamhet inom musikkretsar.

DEN AF SVENSKA DAGBLADET ANORDNADE LYCKADE UTFÄRDEN TILL UPSALA DEN 14 APRIL. Pressfoto.

ka opolitiska ämnen. Under vårens lopp kommer också efter hand de berömda tyska föreläsarna, författaren *Casimir Edschmied*, Heidelbergsprofessorn *Alfred Weber*, musikkdirektören i Mannheim, doktor *Gustaf Hartlaub* samt författaren *Klaus Albrecht* att under den gemensamma titeln "*Das jurge Deutschland*" föreläsa i Stockholm Uppsala, Lund och Göteborg.

⋆

Inom den nyare svenska musiken äger utan tvifvel *Ture Rangströms* konst den skarpast skurna profilen. Född 1884 har denne tonsättare redan hunnit med en anseelig mängd större kompositioner. Tyngdpunkten af hans alstring ligger på orkesterkompositionens område. Vi nämna "*Dityramb*", "*En höst-*

Foto. Backlund, Göteborg.

Illustration af Ingegerd Risberg.

INTERIÖR FRÅN GÖTEBORGS I DAGARNE NYÖPPNADE SJÖFARTSMUSEUM.

På kvällen sutto de båda gamla och talade om dagens stora händelse.

— Då va en förskräckliger kar te prate, sade käramor Emma.

— Jaa, truten geck pån sòm e skvaltkvarn, svarade Jon.

— Jojo, tänk då òm en skulle fått hit nåre tjög å den sórten!

— Ja då, du mor! Å så hvisselpipa! Tänk òm en skulle bliit tvungen te dö mä då vròlet i òra! Då hade en fälle allri lätt nån ro i jola.

Det var mer allvar än skämt i käramor Emmas röst, när hon svarade:

— Nänä!

sång", "Midsommarstycke", "Hafvet sjunger". Under nu gångna säsong har såväl i Göteborg som i huvudstaden uppförts hans stort anlagda och med stark intensitet genomförda ciss-mollysymfoni, "August Strindberg in memoriam", som såväl af press som publik hyllats såsom ett nytt svenskt storverk. En opera af honom till Strindbergs "Kronbruden" väntar på sitt första uppförande.

Formellt påverkad af den danske tonsättaren Carl Nielsen har Rangström skapat sig ett själfständigt tonspråk, mäktigt den största uttrycks kraft. Han har också något att säga med sin musik, som både är starkt viljebetonad och förmår fördjupa sig till högstämd lyrik.

Till denna i svenskt konstlif betydelsefulla personlighet få vi utan tvifvel anledning framdeles återkomma.

*

Första majblomman kommer i år lika osvikligt som alltid och blir denna gång en hvitsippa. I blommans födelsestad, Göteborg, är byrån redan under de gynnsammaste auspicer öppnad för anmälningar af medverkande. I år ha öfver 2,800,000 blommor, eller omkring 100,000 fler än förra året, rekviderats från Hugo Brusewitz firma — ett antal som man hoppas skall gå åt helst som äfven majblommekommittéernas antal — i fjol 566 — samtidigt ökats.

VATTENFALLET.

Forts. fr. sid. 468.

Spekulanten log ett förbindligt, men litet medlidsamt köpmanlöje. Det skulle han dock inte gjort, ty Jon märkte det genast, och vreden tändes i hans ögon. Han rätade stolt på sig och sade långsamt och föraktligt:

— Då där begriper nog inte en sån där herrkar, ja undrer, òm han begriper då här?

Därmed sköt han med ett kraftigt tag i axeln spekulanten nedför trapporna, vände sig om och gick in. Dörren slog han i lås efter sig. — — —

Foto. Backlund, Göteborg.

Illustration af Ingegerd Risberg.

AFFISCH TILL 1918 ÅRS 1:sta MAJBLOMMA, i förlagsstäflan tecknad af Ingegerd Risberg, Göteborg.

Efter fotografen

Erik Dahlberg, krigaren, fästningsbyggaren och konstnären väntar ännu på sin staty.

Nu har emellertid på initiativ af doktor J. Konow framställt förslag att i Stockholm resa en bildstod af den store fosterlandsvännen.

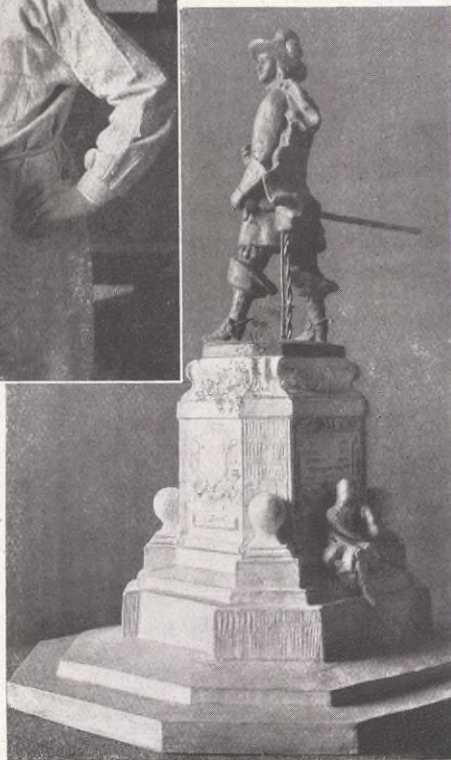
En skizz till den planerade statyn äro redan färdig, modelerad af den framstående skulptören *Anders Wissler*, redan förut känd bland annat genom sin fontän "Tors fiske" i Stockholm och genom sin byst af *Sven Eriksson* i Borås.

Vi äro i dag i tillfälle att visa ett par fotografier af Erik Dahlbergs bild, sådan konstnären tänkt sig den. Figuren är lugnt hållen, utan gest, men af rörelsen, steget framåt, synes, att det är en aktiv man det är fråga om. Dahlberg är framställd i blomman af sin ålder, 33 år gammal, samma år, 1658, då han visade Karl X Gustaf och hans armé vägen öfver Bälternas is. Dräkten är fullt tidstrogen. En kraftig vind för den på ryggen hängande kappan öfver åt vänstra sidan. Högra handen håller skizzboken, den vänstra värjan.

Sockeln är i ren barock, kraftig och gedigen, som vore den ett verk af den store fästningsbyggaren själf. I öfrigt blir fotställningen i sitt slag den mest talande i Stockholm. På framsidan är Erik Dahlbergs gedigna vapen och namn. På den högra sidan är en re ieftafla föreställande öfvergången öfver Stora Bält och härunder konstens genius (*Ars*) sittande. På den vänstra afbildas öfvergången öfver Lilla Bält jämte krigsguden *Mars*.

På baksidan är Dahlbergs meritförteckning, hvarjämte här framställes den bekanta middagen å Fredsborgs slott, där Karl X Gustaf, pekande på Dahlberg, åt konung Fredrik III af Danmark yttrade de ej alltför väl upptagna orden: "Denne här visade mig

SKIZZ TILL ERIK DAHLBERG-STATY JÄMTE KONSTNÄREN, ANDERS WISSELER, OCH INITIATIVTAGAREN D:R J. KONOW.

Efter fotografen

Sjunde i följande skulpturgrupp

vägen!" Äfven dessa historiska ord skola ristas på sockeln. Slutligen ha vi att påpeka de kraftiga kulorna på postamentet, med de på den ristade tre kronorna, en välförtjänt hyllningsgård åt en af Sveriges störste och ädlaste söner.

Man afser nu att få medel att resa denna staty på Munkbron framför Petersenska huset. Platsen är väl vald. Erik Dahlberg är född alldeles där bredvid, i huset Gråmunkegränd 2, och han är döpt i Riddarholmsskyrkan. Säkert har han som gosse många gånger lekt på den plats, där man nu vill resa hans bild i brons.

Må det nu bara lyckas att hopbrunga för ändamålet erforderliga pänningar! Så skulle Stockholm få ännu en vacker staty, som väl i skönhet kunde täfla med de bästa af de förutvarande, och den store Erik Dahlberg en välförtjänt hyllning.

C.

BLIF MEDARBETARE I HVAR 8 DAG.

Foto. Flodin, Stockholm.

Foto. Flodin, Stockholm.

ÅBOS BEFRIARE LÖJTNANTEN GREFVE C. A. EHRENSVÄRD som i spetsen för Skyddskårens skärgårdsbataljon befriat Åbo från det röda skräckväldet.

befäl af löjtn. greve *Carl August Ehrensvärd*, hvilken med tapper beslutsamhet anföll staden och tillfångatog därvarande ryska soldathoppar samt genom ultimatum betvang kvarvarande ukrainska soldater att gifva sig.

Den unge svenske officer som på ett så lysande sätt utmärkt sig är löjtnanten vid Svea Lifgarde, greve C. A. Ehrensvärd, son till vice amiral C. A. Ehrensvärd. Han utnämndes 1916 till löjtnant vid Svea lifgarde och var, när han för kort tid sedan beviljades afsked, regementsadjutant.

Löjtnant Ehrensvärds namn har tidigare omtalats i samband med de hvitas skärgårdsbataljon, hvars framträngande i Åbo skärgård han ledt med stort personligt mod. Han är endast 26 år gammal.

De rödas skräckväld i Finland synes nu definitivt närma sig sitt fall. Kort efter Tammerfors eröfring af de hvita kommer Hälsingfors kapitulation genom tyskarna samt Björneborg, Borgå och Åbo utrymmande. Turen gäller nu Viborg — de rödas slsta och sannolikt starkast befästa högkvarter på den finska jorden. Deras läge är emellertid synbarligen hopplöst. Sedan på tyskarnas ultimatum alla ryska krigsfartyg måst lämna farvattnen utanför Finland och tyska sjöstridskrafter i deras ställe gardera kusten, befinna sig de röda efter de sista nederlagen i full flykt från kusten mellan Hangö och Nystad inåt landet.

Intagandet af Åbo utfördes af den under det finska frihetskriget förut uppmärksammade skärgårdsbataljonen under

Foto. Ejrt, Köpen.

PRINS AXEL AF DANMARK, med stor bestämdhet nämnd såsom Finlands blifvande konung. Prins Axel är prins Valdemars andre son, född 1888 och kusin med konung Christian.

Enligt rykten, som i viss mån fått bekräftelse, arbetas det i tyska kretsar på att få prins *Axel af Danmark* till konung af Finland. Redan för länge sedan lär hänvändelse härom gjorts till danska konungahuset och man tror ej att saken kommer att möta svårigheter från stormakternas sida detta helst sedan prinsen efter ett nyligen i England aflagt besök uppgifves ha nått betydelsefulla resultat. Prins Axel är 30 år gammal, näst äldsta sonen till prins Valdemar och premiärlöjtnant i danska marinen.

Efter fotografi

GENERAL MANNERHEIM HÄLSAR SVENSKA BRIGADEN.

Illustration: Bengt Sjöström

RÖDA STJÄRNANS AMBULANS UPP-
VAKTAR KRONPRINSEN FÖRE AFRE-
SAN TILL FINLAND den 15 april.
Text å sid. 468.

A. RHODIN.
F. 1894. Stupad d. 6 april vid Voikoski.

L. ALFTHAN.
F. 1894. Stupad d. 3 april vid Tammerfors.

G. F. V. PLATEN,
F. 1890. Stupad vid Tammerfors.

Vidstående bild:

MILITÄRSJUKHUSET I JYVÄSKYLÄ.
Stående: öfverläkaren d:r Kalima (längst
t. v) och två finska R. K.-systlar; sit-
tande en syster från norska ambulansen.
De två i pilsmössor äro vid Svenska
Brigaden och den med flaggan pluton-
chef vid den svenska Vasåbataljonen;
dessa tre svenskar dekorerades af ge-
neral Mannerheim efter Tammerfors-
striderna.

Nya namn på stupade medlem-
mar i Svenska brigaden och i
Finland kämpande svenskar ha
ytterligare bekantgjorts. Huruvida
sommiga fallit offer för de stora
drabbningarna den 28 mars och
3 april, då svenskarna gjorde sina
största förluster eller vid någon
mindre patrull- eller rekognosce-
ringsstrid är okänt. Efter den 3
april uppgifves dock åtminstone
ej Svenska brigaden ha deltagit i
någon ny strid.

Bland de stupade nämnes löjtnan-
ten Gustaf Fredrik von Platen

anmälde sig i februari till Svenska brigaden. Alfthan var af finländsk härkomst och född i Finland, men uppfostrad i Sverige och sörjes närmast af moder och andra anhöriga, bosatta i Stockholm. A., som tidigare varit anställd i skogsfirma var född 1894.

*
De af Stockholms kvinnliga fäktklubb och Föreningen för fäktkonstens främjande anordnade nationella fäkttäflingarna försiggingo den 12—14 april i en utmärkt lokal i Drottning Viktorias örlogshem i Stockholm. Första dagen inleddes med en intressant täfling om Desboroughska pokalen, som tillika är svenskt mästerskap

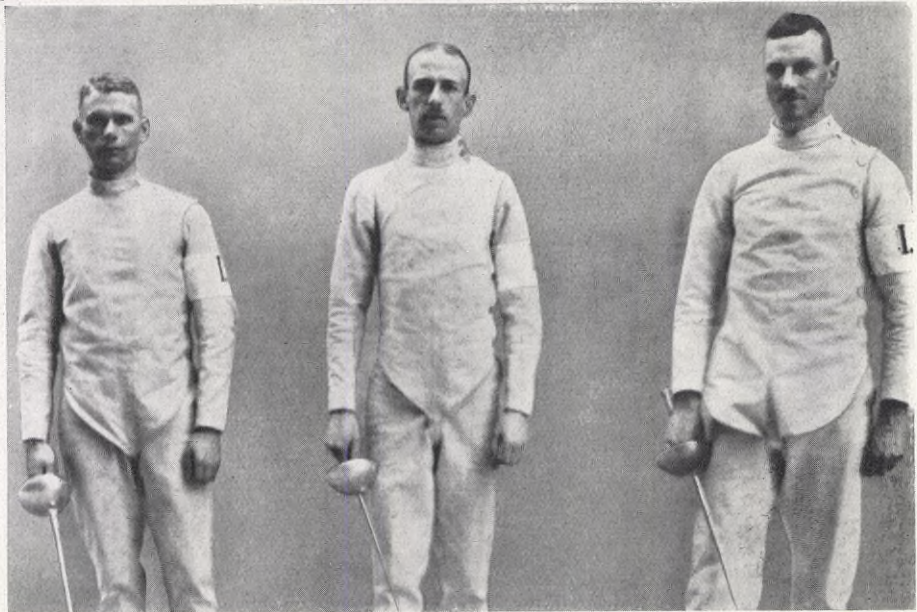
vid Nylands dragoner som fallit vid striderna söder om Tammersfors. Von Platen var född 90 och son till öfverstelöjtnanten Fredrik von Platen. Den fallne hade tidigare varit officersvolontär vid kronprinsens husarregemente, och afreste till Finland för en månad sedan.

Den 6 april stupade vid Tammersfors K. G. Nyblad, Stockholm. Han var född 1880 i Vindeln och hade varit sergent vid artilleriet, innan han öfvergick till affärsverksamhet. Han efterlämnar familj och anhöriga i Stockholm.

Den 6 april stupade vid Voikoski underlöjtnanten vid Upplands art.-reg:s reserv Arvid Rhodin. Löjtnant R., som inträdde i frihetskriget den 1 mars, tillhörde de i Savolax orperande regeringstrupperna och ledde då han stupade i spetsen för sitt infanteri ett tappert anfall mot fienden.

R. var född 1894 och son till disponent Carl Rhodin på Ingesund i Värmland. Student 1912 kom löjtnant R. 1915 till Upsala, där han gick in i Värmlands nation och inskrefs i den filosofiska fakultetens humanistiska sektion.

Plutonchefen Leo Alfthan stupade vid Tammersfors den 3 april. Han

Pressfoto.

FÄKTTURNERINGARNE I STOCKHOLM: Öfverst: 1. fröken H. Olsen, 1 sta pris, — 2. fröken A. Dickson, 2:dra pris och 3 fru G. Dahlén, 3 dje pris. Därunder: Det segrande laget ur Upplands inf.-reg:te Fr. v: löjtnanterna Thulin, Hellsten och Edgren.

Kische: Bengt Sjöberg.

C. G. NYBLAD. F. 1880. Stupad den 6 april vid Tammersfors.

på florett. Det hemfördes öfverlägset af löjtnant Knut Enell, som efter hand slog tre motståndare och segrade utan ett enda nederlag. Föregående års innehafvare af pokalen och mästerskapet, löjtnant Gustaf Linblom, stannade denna gång på andra plats. Afven i lördagens täflingar om mästerskapet å värja segrade löjtnant Knut Enell utan ett enda nederlag. Täflingarna fingo söndagen en glänsande avslutning, då striden först och främst stod om det nya vandringspris, som skänkts af konungen sedan de båda af honom förut skänkta hemförts af Lifregementets dragoner och Upplands infanteriregimente. Nu blef det återigen det sistnämnda, som med ett nyuppsatt lag, bestående af löjtnanterna Olof D. Thulin, Nils Hellsten och S. Edgren, hemförde segern. Därefter täflades om kronprinsessans vandringspris för damer och här vann fröken Hanna Olsen med sex segrar och intet nederlag. — Täflingarna ha försiggått under kronprinsens och kronprinsessans beskyddareskap. Kronprinsessan förrättade prisutdelningen.

Foto, Falkengren, Sthlm.

FRÖKEN ANNA BEHLE, den framstående danskonstnärinnan, har nyligen debuterat som vissångerska.

Foto, Backlund, Göteborg

"BRÄNNMÄRKT", ett folkskådespel, som i dagarne uppförts för 100:de gången på Göteborgs Nya Teater. Renée Björling (Ebba Hassing) och Nils Wahlbohm (Paul Holm).

Den berömda dans- och plastikkonstnärinnan Anna Behle debuterade måndagen den 15 april som vissångerska och gjorde en inom detta område inte allt för vanlig konstnärlig succès. Speciellt i de visor hon hämtat ur samlingen Journal Hebdomadaire kom hennes välklingande och själfulla röst samt utsökta föredrag till full rätt. Kvällen kan alltså betecknas som en upplevelse inom det stockholmska musiklivet.

Ett enastående teaterjubileum kunde söndagen den 21 april firas å Nya teatern i Göteborg, då den danske författaren Christian Gjerløvs folkskådespel *Brännmärkt* efter att 99 kvällar å rad ha givits å samma scen uppfördes för 100:de gången. Pjäsen som är en vidräkning med de sociala missförhållanden, hvari det faderlösa barnet blir ett slumpens, de dåliga exemplens och den fördärfvade miljöns offer, äger trots sina stundom väl starkt färgade effekter och psykologiska språng, stora betingelser att fångsla och uppröra. Hr. Nils Wahlbohm spelar den brännmärkte unge mannens roll med ideell övertygelse, och särskildt i entréscenen på kontoret minns man med nöje fröken Renée Björlings lustigt flickaktiga indirekta frieri. En anmärkningsvärdt illusorisk figur är skapad

af hr. Frans Öberg som den förolyckade snickaregesällen Holm. Pjäsens goda genius, kriminalrådsassessor Krag utföres af hr. Georg Blickingberg. Som alltid, då det gäller denne framstående och högt begåfvade skådespelare är rollen nobiliserad af en säker konstnärlig smak, som, äfven om det som här är en biroll, höjer densamma till en sann fint kultiverad scenisk skapelse, hvilken med det äktas och inifrån skapades makt fäster sig djupt i minnet.

Genom härvarande rumäniska minister har på uppdrag af rumäniska konungaparets fem barn hos höfjuvelerare K. Anderson beställts en *praktfull silfverpjäs, en bål* till hvilken ritningen uppgjorts af en rumänisk arkitekt.

Efter fotografien. Klipps: Bengt Silfverparn. SVENSKT SILFVERARBETE TILL RUMÄNISKA KONUNGAPARETS SILFVERBRÖLLOP. Efter beställning af de rumäniska kungliga prinsarne och prinsessorna utfördt å höfjuvelerare K. Andersons atelier i Stockholm.

Den är utförd i oxideradt hamradt silfver med upptill en hel ciselerad bård, i hvilken rumäniska landskapsvapnen i blå och röd emalj infällts och den har en vikt af 6,2 kg. Den är afsedd att utgöra en present från uppdragsgifvarna till konungaparet af Rumänien vid deras stundande silfverbröllop och omkring foten finns också ingraveradt gifvarnes namn: Ileana, Marioara, Carol, Elisabeth och Nicolas. Det är ju att hoppas man må finna utvägar få det för svensk guldsmedskoust representativa arbetet oskadadt fram till dess bestämmelseort.

C. G. BREDBERG.
Kapten. — Skörby.
85 år 13 april.*

F. I. LUNDSTRÖM.
Godsegare. — Stockholm.
75 år 13 april.*

R. R:SON VON ROSEN.
Friherre. Försäkringsdirektör.
Stockholm. — 55 år 12 april.*

R. J. LUNDBORG.
Brandchef. — Karlskrona.
50 år 24 april.*

K. A. H. REUTERSWÅRD.
Öfverstelöjtnant. — Vexjö.
80 år 11 april.*

C. A. C. STÅLHAMMAR.
Öfverste. — Vexjö.
65 år 26 april.*

A. ODELSTIERNA.
Gen.-major o. chef f. Fortifik.
Stockholm. — 60 år 15 april.*

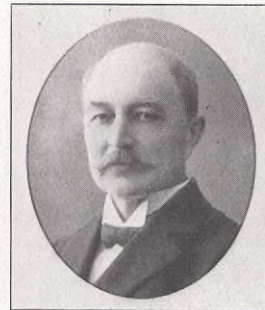
S. G. L. MYHRMAN.
Öfverste. — Eksjö.
50 år 23 april.*

G. H. SACKMANN.
Direktör. — Stockholm.
80 år 2 april.*

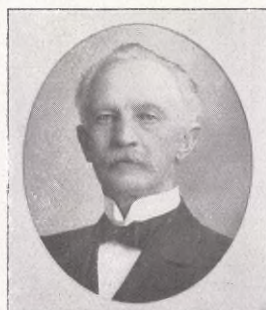
C. W. RENDAHL.
Musikdirektör. — Karlstad.
70 år 4 april.*

J. A. RÖING.
Tandläkare. — Göteborg.
50 år 5 april.*

G. V. PETERSEN.
Direktör. — Trelleborg.
50 år 20 april.*

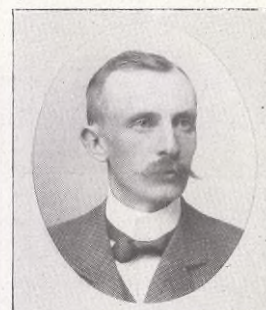
B. W. W. LINDH †.
Bankdirektör. — Gefle.
F. 40. † 11 april.*

J. PERSSON †.
Skeppsredare. — Kristinehamn
F. 41. † 30 mars.*

K. SUNDIN †.
Fröken. F. d. Skolförestånd:a.
Göteborg. — F. 55. † 11 april.*

K. A. M. MAMEN †.
Godsegare. Kommunalman.
Skog. — F. 72. † 9 april.

* Data å nästa sida.

(TILLHÖR VECKANS PORTRÄTTGALLERI.)

CARL BREDBERG. Sek. ljt:n. v. Flott. 55, i res. 66, kapt. n. h. o. v. 83. Arrend. egend. Berga i Södertörn 62-97, arrend. under flera år Bogesund fr. 82. Framstående jordbrukare o. hästuppfödare; föregångsman m. af sende å kalbl. hästavel i Stockh. läns hushålln.-sällsk. guldmed. 94, hed.-led. 08. Led. af Landtbr.-akad. 83, hed.-led. 1900. På sin tid styr- led. i Utuna landtbr.-inst.; prisdom. o. bestyr.-led. v. ett flertal landtbr.-utställn.

ISIDOR LUNDSTRÖM. Stud. 63, kansl. 71, aman. i Landtfrösv.-dep. s. å.; på sin tid konstl. i K. Mts.-orden. Under en följd af år egend. egare i Vingåker. Var under stift-tiden v. Upsala univ. o. af förgrunds-figurerna inom det glada studentlivet icke minst såsom förf. till en del af de yppersta studentspenen; hans öfver vanliga mått betydande humo-ristiska begåfning har fått uttryck i ett ganska rikligt författarskap. På sin tid en af huvudstadsens mest bekanta och populära personligheter

ROBERT VON ROSEN. Efter afslut. skola stud. landtbr. i Tyskland 84-85, förvalt. å Karindal i Skåne 85-93, arrend. Margretholm v. Mull- sjö 93-96. Eg. egend. Näsbyholm f. Skarab. län. Verkst. dir. i Sv. Ömsesid. kreatursförsäkr. bol. sedan 06; varaldsman f. Allm. brandförsäkr.-verket f. byggn. å landet i Skarab. o. Efls. län. Ordf. i komm.-styr. o. i brandst.-komm. sedan 1900.

RICHARD LUNDBORG. Kofterditj. på Sydafrika o. Västind. 85-87, amer. örl.-tj. i ostasiat. färv. m. världsomseg. (91) 87-94; sjökapt.-ex. 96, res. off. i K. Flott. 97-1908, bef. å Nordstj.-o. Medelhafstert 97-1900, tekn.-stund. i Amer. 1900-03, inkall. i K. Flott. 03-05; brandljt:n. o. vice brand- chef i Norrköping. 05-11; brandchef i Karlskrona sedan sistn. år.

KNUT REUTERSWÄRD. Uijt:n. v. Kalmar reg. 58, öfverstelöjtn. der 93, afsk. 96. Domänintendant i Kalmar län 97-07.

CARL ADAM STÅLHAMMAR. Uijt:n. v. Kalm. reg. 73, major v. F. Lifgren-reg. 02, öfverste o. chef i Kalm. reg. 10, afsk. 14. Eg. egend. Sals- hult m. underlyd. i Jönk. län. Ordf. i komm.-st. 83-88, stadsfullm. i Ek- sjö 11-15, ordf. fr. 12; sedan 14 K. Mts. omb. i styr. f. Sällsjöström-Nässjö jern.-a.-b. Distr. dir. i Smål. m. fl. prov. hyp.-fören. 98-07 o. 11-14; ordf. i dess dir. 14-17, dess verkst. dir. sedan sistn. år.

Till bild å 474.

Måndagen den 15 april afreste med Haparandatåget *Röda stjärnans ambulans* till Finland. Den medförde närmast utrustning för att kunna ta hand om inte mindre än 100 hästar och detta antal patienter har redan för flera dagar sedan samlats till Tammerfors och ambulansens ankomst dit torde alltså bli synnerligen välkommen.

Lördagen före afresan mottogs ambulansen i audiens af kronprinsen. Sedan samtliga deltagare presentrats gjorde sig kronprinsen noggrannt underrättad om deras utrustning och planer. Härpå begaf sig ambulansen till finska sändebudet i Stockholm minister Alexis Gripenberg, som ägnade det vackra företaget stort intresse.

*

Till bild å sid. 470.

Söndagen den 14 april hade Svenska Dagbladet anordnat en synnerligen lärorik och för deltagarna i allo angenäm färd till Upsala, hvartill anmält sig långt utöfver det af tidningen bestämda maximiantalet af 400 personer. Affärden från Stockholm skedde kl. 7.50 på söndagsmorgonen, då sju abonnerade vagnar, som afskilts för Svenska Dagbladets räkning förde de förväntansfulla resenärerna till den gamla lärdoms- staden.

Det instruktiva programmet, hvori medverkade åtskilliga af Stockholms konstnärliga och lärda krafter, upptog besök under ledning af ciceroner å den vackra och värdefulla kyrkoutställningen i Gustavianum samt en rundtur kring Upsala med beskådande af dess många kulturella och historiska minnesmärken. Den utomordentligt intressanta och lyckade färden efterlämnade hos deltagarna ett angenämt och varaktigt intryck.

VÄRLDSKRIGET.

De tyska framgångarna fortfara. Särskildt i Flandern, där den allvarigare afsikten med öppnandet af en offensiv redan hann antyas i föregående öfversikt i och med intagandet af Armentières, fortfar den tyska fronten att utvidga sig i en hotfull båge mot hafvet. Sålunda ha under de senaste dagarna *Holebecke*, *Wyschaete*, *Baillieu*, *Poelcapelle*, *Langemarck* och *Zonnenbecke* blifvit intagna, och tyskarna stå nu framför Béthune och Hazebrouck, hvarigenom en nästan rak linje sträcks mellan Arras och Calais.

Att de engelska och franska trupperna försvara hvarje tumsbredd af sina ställningar med förtviflans mod

AXEL ODELSTIERNA. Uijt:n. v. Fortifik. 79. lär. v. Art. o. ing. högsk. 97-04, öfv.-löjtn. 11, öfverste o. ch. i. Arméförvalt. fortifik.-dep. mil- byrå 13, gen.-major o. chef. f. Fortifik. sedan 15. Led. Krigsvet.-akad.

SAM MYHRMAN. Uijt:n. v. Upl. reg. 88, Gen.-stabsoff 98, lär. v. Krigshögsk. 1900-04, kapt. v. Gen.-stab. 01, i Upl. reg. 04, v. Jemtl. fältjäg.-reg. 05 förste lär. i krigskonst v. Krigsskol. 04-07, maj. v. Gen.-stab. 08, öfv.-ltn. v. Kalm. reg. 11, öfverste o. ch. i. reg. sedan 14. Chef i 4:de inf.-brig. Led. af Krigsvet.-akad.

HEINRICH SACKMANN. Grund. firman H. Sackmann i Stockholm 68, ombild. t. a.-b. 98; firman har fr. en ringa omfattning i början uppbar- tats t. en af de mest betydande engrosaffärer i landet i sin branche; sy- maskiner, vägg.-o. flickor m. m. Till firman hör äfven en stor snickeri- fabrik i Linköping.

CLÆS RENDAHN. Org. o. kant.-ex. 68, musikdir.-ex. 71, mus.-lär. v. Karlstads h. allm. lärov. 73-13, v. folkskollär.-sem. 73-89. Domkyrkoorg. sedan 77. Styr.-ordf. Sv. i allm. organ. o. kant.-fören. sedan 01. Led. af Mus.-akad.

JOHN RÖING. Stud. 90, tandläk.-ex. 94, prakt. i Göteborg sedan sistn. år. GEORG PETERSEN. Direktör f. J. C. Petersens mek. verkst. a.-b. i Trel- leborg. Led. af stadsfullm. Ordf. i styr. f. elektr.-verket.

WALDEMAR LINDH †. På sin tid materialförvalt. v. Gelle-Dala jernv. a.-b., disp. f. Gelle porterbrugg. a.-b. 76-01, v. verkst. dir. o. kassadir. i Gelle. e. bank 01-11 då banken uppgick i bank a.-b. Norra Sverige i hvars styr. han kvarstod t. banken uppg. i Stockh. hand.-bank. Led. af stads- fullm. 82-12, led. af drätselkamm. 86-15, senare år som ordf. Led. af bygg-nmd, folkskolestyr., styr. f. länets o. stad. sparb., Sala-Gys.-Gelle jern. a.-b. o. Gelle-Ockebo jernv. a.-b. En lång följd af ar. verkst. dir. i stift. Per Muréns minne.

JAN PERSSON †. Iddake på sin tid garveriföreelse i Kristinehamn; bil- cade senare jemte Axel Broström ängbåts a.-b. Ferm, ett företag hvilket från en anspråklös början under god ledning utvecklets till det stora millionrederi det nu som bekant är. Led. af stadsfullm. 81-1900.

KERSTIN SUNDIN †. Ex. fr. högre lärne semin. 74, tj.-sj. efter utländ- ska stud. som lär. samt tillträdde 89 platsen som föreståndarinna f. Gö- teborgs nya elem.-lärov. f. flickor, hvarifrån hon tog afsk. 09.

och kraft framgår af den afsevärdt långsammare takten i den tyska framryckningen. Men de tyska framgångarna visa dock alltför påtagliga resultat för att icke t. o. m. fiendens regeringar — särskildt den engelska — måst erkänna läget såsom icke endast allvarligt, men farligt. Huruvida det afgörande som dessa ohyggliga slaktningar afse att träffa, i själva verket skola leda till fred, härom lever världen all- jämt i andlös spänning och oro.

Det i början dock föga sensationella afslöjandet att Frankrike i Österrike-Ungern försökt en fredstrefvare, som blifvit resultatlös på grund af att dubbelmonar- kien ej velat erkänna det franska grundvillkoret: Elsass-Lothringen till Frankrike, har sedermera dragit med sig händelser af större politisk vikt, i det att en af samtidens mest betydande politiska förgrundsfigurer afgått från sin post, nämligen utrikesministern *grefve Czernin*.

Som bekant var det Czernin som framförde just dessa meddelanden om Clemenceaus fredstrefvare i Frankrike, hvilka i detta land väckte så stor bestört- ning. Clemenceau nekade först för hvarje delaktighet i saken, men lät därpå minan springa. Det skulle leda för långt att här ingå i detalj af de diplomatiska förvecklingar, som uppstått på grund af dessa Cle- menceaus afslöjanden, och hvaraf det anmärknings- värdaste är att kejsar Karl däri tillvitvas vara författare af en skrifvelse, ställd till hans svåger, prins Sixte af Parma, med indirekt erkännande af Frankrikes rätt till Elsass-Lothringen. En sannolikhet talar dock för att nämnda bref är förfalskad, och att kejsar Karls ord till kejsar Wilhelm: "mina mot väster riktade kano- ner ge svaret" måste betraktas som mera autentiska. Det kan dock ej frångås att grefve Czernins demission blifvit en följd af dessa senaste afslöjanden, och att — i hvilken anda den än gått — dock en slags po- litisk korrespondens förts af kejsar Karl bakom grefve Czernins rygg. Hvad detta måste betyda och öppna för möjligheter för en utrikesminister i ett världsläge som det nuvarande låter lätt tänka sig.

Då i närvarande stund grefve Czernin är den ende diplomat i Europa, som af djup mänsklig öfvertygelse

HRR FOTOGRAFER uppmanas att vid insändande af bilder till H. S. D. icke vä- aktlåta utsättande af tydligt firmanamn och adress å respektive fotografier. Endast då angifves fotografen.

Vidst. bild:
SÅLJARNE
MEN ICKE KÖ-
PARNE SKO
SIG.
KÖ FRAMFÖR
EN SKOBUTIK
tillfölje det fal-
ska ryktet om
statsbeslag på
sko.lon.

Mellerst:
FISKMÅSARNA
ÄRO MISSBELÄT-
NA MED DEN
BRISTANDE TILL-
GÅNGEN PÅ
FÄRSK FISK OCH
DEMONSTRERA
MED FRAMGÅNG
PÅ KORNHAMNS-
TORG.

Nederst:
HUR MAN GÖR
KOL PÅ DE UPP-
FISKADE PÄNG-
ARNE: Kol-fiskarna
ha inrättat ett helt
litet Monte Carlo
i Stadsgården med
det ena kortspelar-
laget bredvid det
andra.

Fotos. Heurlin, Sthlm.

INNEHÅLL:

Docenten med. d:r Herman
Lundborg (biografi och helsi-
desporträtt). — Finland — Por-
trätt och bilder till dagskröni-
kan. — Världskriget. — Veckans
porträttgalleri. — Vattenfallet,
prisbelönad novell af Gunnar
Hede.

Yrkes- och Amatör-
fotografer

äro välkomna med
**nya, vältagna land-
skaps- eller genre-
- - - bilder - - -**

lämpliga för vare sig den
stora bilden å omslaget
ller för den mindre vig-
netten å hvarje häftes
första sida. — Ersättning
vid antagandet.

REDAKTIONEN.

Eftertryck af text eller illustrationer i HVAR 8 DAG utan angifvande af källan förbjudes vid laga påföljd.

För Berättelser och Historietter gäller ovlkortligt förbud.